

Dit stuk over Astrologie is geschreven door Lex van der Velden. Lex is een bijzonder wezen met de tools een gedegen cursus over Astrologie te geven. Hij heeft zich vanaf 1975 vollop in de westerse astrologie verdiept en geeft nu al een aantal jaren zelf cursussen. Hij doet dit in een huislijke omgeving met een warme sfeer. Doordat hij zich al zo lang bezighoudt met astrologie heeft hij zich ingezet een heldere manier te vinden om, zelfs aan de leek, uit te leggen hoe krachtig de invloeden vanuit de kosmos op ons inwerken. Niet alleen op individueel niveau maar vooral op collectief niveau. Dat hij gekozen heeft om met name het collectief te proberen te bereiken heeft ertoe geleid dat onderstaande tot stand is gekomen.

In onderstaande legt hij ons uit hoe, aan de hand van astrologie en de menselijke geschiedenis, invloedrijk de kosmos ofwel het universum eigenlijk is.

Hiernaast is het verhaal zelf belangrijk genoeg om een beter begrip te geven wat er juist in deze onzekere tijden nu eigenlijk allemaal gebeurt!

Tekenen des Tijds.

Een verhandeling over geschiedenis en toekomst in het perspectief van de astrologie.

1. Wat is astrologie?

Voordat ik dit onderwerp behandel lijkt het me verstandig om eerst kort stil te staan bij het verschijnsel astrologie. Wat is astrologie?

Allereerst dit. **De** astrologie als omliggende wetenschap bestaat (nog) niet. Astrologie is wat de beoefenaren ervan in de wereld er tot nu toe van hebben gemaakt. Astrologie heeft nog geen erkenning als wetenschap. Astroloog is geen beschermde titel. Ook is het niet zo dat alle astrologiebeoefenaren op dezelfde manier met astrologie omgaan. Er zijn er die de spirituele kant van het leven (het zingevingvraagstuk in bredere zin) er niet bij betrekken en er zijn er die dat wel doen. Bij de laatste groep behoor ikzelf. Deze verhandeling moet u zien als mijn persoonlijke visie. Terug naar de vraag; wat is astrologie?

Als je kijkt naar het woord 'astrologie', dan omvat dat twee begrippen; "astro" en "logie". Je zou het de kennis van de "logos" (Grieks voor logica/ betekenis/ verklaring/ verklarende werking) van de "astarea", sterren, kunnen noemen. In de huidige westerse astrologische praktijk gaat het daarbij in het bijzonder om de kennis van de werking van zon, maan en de planeten van ons eigen zonnestelsel. Maar ook de sterren hebben betekenis. Vooral de sterren die zich in hetzelfde vlak van ons zonnestelsel bevinden en die als het ware de achtergrond vormen van zon, maan en planeten. Zij hebben in de astrologie grote betekenis. Zij vormen 12 sterrenconstellaties; de bekende 12 dierenriemtekens. In de astrologie vertegenwoordigen de 12 dierenriemtekens de 12 verschillende kwaliteiten/ aspecten/ verschijningsvormen/ principes/ krachten van het leven.

Overigens moeten we ons niet voorstellen dat deze krachtwerking afkomstig zou zijn van de betreffende sterrenbeelden. Nee, de krachtwerking moeten we gelokaliseerd zien in de sector van de hemelboog (van 30 graden elk) waar de sterrenconstellaties van de dierenriemtekens staan. Deze 12 krachtwerkingen zijn kosmisch georiënteerd op een vaste plaats in het universum. Net zoals oost en west natuurlijke oriëntaties zijn, die overal gelden.

De astrologie gaat er vanuit dat alle aspecten van het universele bestaan een uitdrukking zijn van (een combinatie van) deze 12 kwaliteiten. Er zijn er 12; niet meer en niet minder. Dit is de essentie van de astrologie. Deze 12 principes kent iedereen, maar op een rij zijn het de principes: Ram, Stier, Tweelingen, Kreeft, Leeuw, Maagd, Weegschaal, Schorpioen, Boogschutter, Steenbok, Waterman en Vissen. Omdat ze zo belangrijk zijn noem ik toch heel kort hun betekenis.

Ram staat voor: initiatief, daadkracht, voor jezelf strijden;

Stier staat voor: waarden, bezit, behoud en zekerheden;

Tweelingen staat voor: kennis, communicatie, verkeer en handel;

Kreeft staat voor: het moederprincipe, gevoelsbetrokkenheid, geborgenheid;

Leeuw staat voor: wilskracht, eer, leiderschap;

Maagd staat voor: dienstbaarheid, zuiverheid en kritisch, analytisch vermogen;

Weegschaal staat voor: schoonheid, charme, liefde, recht;

Schorpioen staat voor: dood en wedergeboorte, confrontatie en transformatie, (occulte) macht, seksualiteit;

Boogschutter staat voor: visie en meningsvorming, overtuigen, overdrijven, optimistisch najagen van mogelijkheden, horizonverruiming;

Steenbok staat voor: ambitie, status, beheersing, doorzettingsvermogen, structuur, realisme, (wetmatige) beperkingen;

Waterman staat voor: individualiteit, vrijheid, gelijkheid en broederschap;

Vissen staat voor: mededogen, opoffering, devotie en spiritualiteit.

De zon, maan en planeten belichamen deze principes/ krachten, ieder naar zijn eigen aard en zij bewerkstelligen hun werking op aarde. Een voorbeeld. De aard van de zon is verwant met het teken Leeuw en de aard van de maan met het teken Kreeft. Zo heeft elke planeet verwantschap met één van de dierenriemtekens. Het is dus de zon die uitdrukking geeft aan het Leeuwprincipe (wilskracht) en de maan aan het Kreeftprincipe (gevoelsbetrokkenheid) enz.

Wat is nu astrologie? Astrologie verklaart kort gezegd de werking van al deze invloeden op ons planetair bestaan.

Astrologie is in vele vormen door alle tijden heen terug te vinden in oude culturen. Niet zelden is astrologie verweven met religie en met de mythologieën van deze culturen. Frappant is bij voorbeeld de beschrijving van het wezen van de goden in de Griekse en Romeinse mythologieën. Deze beschrijvingen komen nauwkeurig overeen met de huidige astrologische betekenis van onze zon, maan en overige planeten! Ook zijn de namen van de planeten en de benamingen van deze mythologische goden dezelfde. Denk bijvoorbeeld aan Ares/ Mars, Aphrodite/Venus, Zeus/Jupiter. De Grieken en Romeinen beschouwden onze zon, maan en de andere planeten van ons zonnestelsel als bezielde natuurkrachten die zij goden noemden. Zij kenden het principe "zo boven zo beneden" en wisten dat hun invloed afhankelijk was van hun positie aan het firmament (vanuit de aarde gezien). Voor hen belichaamde deze goden de lotsbepalende krachten van het wereldgebeuren alsook van de lotgevallen van de mens. Het waren de priesters en de priesteressen van de vele tempels die als mediator optraden tussen de goden en de mens.

Men zou deze priesters en priesteressen de astrologen van toen kunnen noemen, maar daar doe je ze mee tekort. Zij hadden vaak ook de kennis om de werking van het lot te beïnvloeden. Voor de oude Grieken en Romeinen was wat wij kunnen vatten onder de naam astrologie, niets minder dan de praktische kennis van de ware krachten in de natuur. Kennis met verklarende betekenis; kennis waar je wat aan hebt!

Ik durf na meer dan 25 jaar ervaring als parttime consultant en cursusleider in de astrologie de stelling aan, dat wie vandaag de dag de moeite neemt om de astrologie serieus te bestuderen, moeilijk tot een andere conclusie kan komen.

Mijn ervaring is, dat astrologie inzicht geeft in zeer veel aspecten van het leven. Een belangrijk toepassingsgebied is de psychologische astrologie. De huidige kennis op dit gebied maakt een diep inzicht in het persoonlijke karakter van de mens mogelijk maar astrologie heeft ook een dynamisch aspect. Immers ieder moment nemen de planeten en zon en maan een andere positie in. Deze veranderende invloeden kunnen door een astroloog van zinvolle betekenis worden voorzien voor het beoordelen van actuele situaties op allerlei gebied. Wellicht belangrijker nog is de mogelijkheid om inzicht in onze levensmissie in spirituele zin te kunnen geven. Mijn ervaring is dat voor mensen die op zoek zijn naar zichzelf en de bedoeling van hun leven, astrologie hierover ongeëvenaarde helderheid geeft.

Astrologie verbreedt de kijk op het leven immens. Ook op geschiedenis bijvoorbeeld. De astrologische kijk maakt een helder begrip van de geschiedenis maar ook van de toekomst mogelijk.

2. De astrologische tijdperken.

De (westerse) geschiedenis, voor zover we die kennen, omvat circa 6000 jaar. Deze tijdspanne kunnen we een grofweg verdelen in 3 cultuurtijdvakken van ieder circa 2000 jaar:

- de Egyptische periode 4000-2000 vóór Christus;
- de Grieks- Romeinse periode 2000-0 vóór Christus;
- de Christelijke periode 0-2000 na Christus.

Deze culturen worden algemeen beschouwd als de leidende culturen van de betreffende tijdperken in onze (westerse) geschiedenis.

Nu is het merkwaardige dat als we de geschiedenis in astrologisch perspectief bezien, een soortgelijke indeling in tijdvakken optreedt. De astrologische indeling is namelijk gebaseerd op de presessiecyclus van de lente-equinox. Deze wordt veroorzaakt door de beweging van de aardas. In ruim 25000 jaar beschrijft de aardas een volledige cirkel. In deze 25000 jaar worden ten opzicht van de stationair achtergrond van sterren, alle 12 dierenriemtekens doorlopen. Dat is te meten door de positie van het lentepunt van de zon waar te nemen (de positie om 0.00 uur bij het begin van de lente op 21 maart van ieder jaar). Elke ruim 2000 jaar doorloopt dat lentepunt één teken van de dierenriem.

In de afgelopen 2000 jaar was dat het teken Vissen. Astrologisch gezien bepaalt het teken waar het lentepunt van de zon in staat, het ethisch-morele kader van zo'n periode. Dit ethisch-moreel kader

verschafft de normen en waarden van een heel cultuurtijdperk. In dit geval door de aard van het teken Vissen. De kenmerken daarvan zijn: opoffering, mededogen, devotie en spiritualiteit.

De thema's die in deze periode belangrijk zijn en waar veel aandacht naar uitgaat worden bepaald door de aard van het tegenoverliggende teken. In dit geval is dat het teken Maagd. De thema's van Maagd zijn dienstbaarheid, zuiverheid, perfectie en kritisch vermogen. Deze thema's worden dus op een Vissen manier ingevuld. Deze combinatie van thema en karakter geeft een samenleving waarbij de mens mededogend, opofferend, devoot en spiritueel dienstbaar en zuiver wil zijn.

Dat nu zijn ook precies de christelijke waarden van de cultuur van de afgelopen 2000 jaar. De westerse cultuur heeft de afgelopen 2000 jaar de invloeden van het dierenriemteken Vissen in vooral Maagd-thema's tot uitdrukking gebracht! De spirituele dienstbaarheid werd de kern van het bezielende en zingevende principe van het leven. Als leidmotief van de mens gaf dat vorm aan de cultuur. Denk hierbij aan de idealisering van het kloosterleven: opofferende dienstbaarheid en zuiverheid in spirituele overgave. Denk ook aan het spreekwoordelijke "monnikenwerk". De bouw van de kathedralen past ook in dit beeld; immers hele gemeenschappen stonden belangenloos generaties lang in dienst van een hoger religieuze doel. Denk ook aan de kruistochten.

Het christelijke tijdperk is het Vissen tijdperk! Wat te denken van het symbool van het christendom: twee boven elkaar liggende vissen. Hetzelfde symbool als het symbool van het astrologische teken Vissen. Toeval?

Wat ik wil aantonen is, dat de bovengenoemde cultuurtijdperken zijn bezield door de kenmerken van het dierenriemteken waar het lentepunt van de zon in staat en voorts dat deze bezieling speciaal werd/ wordt gericht op thema's van het tegenoverliggende dierenriemteken. Deze bezieling is algemeen en omvat alle sociale klassen. Zeker ook de brede onderlaag. Deze collectieve bezieling zou je ook "de tijdgeest" van een cultuurtijdperk kunnen noemen.

Het lentepunt van de zon staat nu op de grens van Vissen en Waterman en gaat de komende 2000 jaar door het teken Waterman. Het teken Waterman vertegenwoordigt het principe van de ontplooiing van de vrije individuele menselijke geest. Vrijheid, gelijkheid en broederschap zijn de waarden van Waterman. Wat we nu beleven is naast de toenemende invloed van technische ontwikkelingen, een toenemend zelfbewustzijn van het individu. Dat zien we in de individualiseringstendensen in de maatschappij. Het individu denkt zelf en voor zichzelf. Je zou het ook een toenemende "ik" cultuur kunnen noemen, een "ik maak het zelf wel uit" cultuur. Traditioneel gezag wordt steeds minder aanvaard. We zien dat de oude christelijke waarden steeds meer onder druk komen te staan. We zitten nu midden in de overgang. Hierover straks meer, maar laat ik eerst de lijn naar het verleden verder volgen en wel naar de Grieks-/ Romeinse periode.

Als we kijken naar de Grieks-/ Romeinse periode (jaar 0 tot 2000 v.C.) dan gaat het vooral om de geschiedenis van de oude Grieken. Het Romeinse Rijk is pas de laatste 3 eeuwen van deze periode in opkomst en krijgt dan pas zijn overheersende betekenis. Natuurlijk zijn er duidelijke verschillen tussen beide culturen waar te nemen. De oude Griekse cultuur is ongetwijfeld verfijnder en hoogstaander dan de Romeinse. Beide culturen echter hebben eenzelfde leidmotief, eenzelfde bezieling en dat is de verering en idealisering van de strijd en het heldendom. Bij de oude Grieken is dat terug te vinden in de bekende heldendichten en de vele Griekse oorlogen maar ook in de scherpte van het debat. Bij de Romeinen is dat terug te vinden in de idealisering van de strijd, de strijders en de vele veroveringen. Denk ook aan de vele arenegevechten als cultuurverschijnsel van toen.

Heldendom, oorlog en strijd zijn de kenmerken van het teken Ram. Mars is de heersende planeet van Ram (de planeet die de kwaliteiten van het teken Ram uitdrukt). Wat we zien is dat Mars de belangrijkste godheid van de Romeinen was. Mars stond in het hoogste aanzien. Heldendom, oorlog en strijd waren toen het collectieve leidmotief en de collectieve bezieling en hebben de cultuur van toen vormgegeven. In deze periode stond het lentepunt van de zon in het teken Ram!

De thema's waar deze culturen speciale belangstelling voor toonden, worden zoals eerder is aangegeven, bepaald door het tegenoverliggende dierenriemteken. Dat is in dit geval het teken Weegschaal. Specifieke Weegschaal-thema's zijn schoonheid, recht en liefde. Veel van de bewaard gebleven kunstuitingen uit de Griekse periode zijn van een ongeëvenaarde schoonheid. Wat te denken van de Troyaanse oorlog; oorlog voeren (Ram) om een geliefde(Weegschaalthema).

Wat het recht betreft zijn het vooral de Romeinen geweest die zich hiermee hebben beziggehouden. Vooral met oorlogsrecht. In feite legitimeerden zij daarmee hun expansiedrift en impliciet hun imperium.

Kijken we naar de Egyptische periode van 4000-6000 jaar v.C., de periode van de vroege dynastieën van de farao's, dan worden we getroffen door de pracht, kennis en kunde die uitgaat van de kunstvoorwerpen en bouwwerken uit die periode. Kennelijk waren de Egyptenaren tot grootse dingen

in staat. Met name de bouw van de piramiden dwingt respect en bewondering af. Alleen al om hun omvang en precisie. Over inrichting en betekenis van de piramides voor de Egyptenaren tasten we deels nog in het duister. Wij begrijpen nog weinig van deze bouwwerken. Deze periode staat ook te boek als een vreedzame en voorspoedige periode in de Egyptische geschiedenis.

Cultuurbepalend was de settling op een vaste plaats van een volk. De rijkdom van de Nijl maakte duurzame landbouw mogelijk. Cultuurbepalend voor die periode was ook de collectieve behoefte om kennis en kunde duurzaam vorm te geven. Zo lijkt het erop of de piramiden zijn gebouwd voor de "eeuwigheid".

Nu zijn zekerheid, waarden, bezit en behoud precies de hoofdthema's van het teken Stier. Hun werkelijke bezit was hun kennis en kunde. Hun waarden (de uitgangspunten van hun wereldbeschouwing, hun zekerheden) zijn voor lange tijd vastgelegd in de deels nog onontdekte delen van hun piramiden. De bouwwerken zelf zijn een bewijs voor de toewijding van het Egyptische volk aan dit doel.

Het voornaamste thema in de Egyptenaren cultuur is geweest hun preoccupatie met de dood. Zeer veel aandacht werd gegeven aan het overlijden van vooral hoogwaardigheidsbekleders, aan hun graven en hun grafrituelen. Minder algemeen bekend zijn de inwijdingen van farao's en de priesterklasse in wat wij zouden noemen "occulte" kennis. Dit nu zijn precies de thema's die passen bij het tegenoverliggende teken Schorpioen!

3. Astrologische relatie tussen tijd en bewustzijn.

Volgens bronnen uit de Hindoe-astrologie beschrijft ons zonnestelsel in die omloopcyclus van de aardas een baan om een denkbeeldige ster en variëren in die omloop in afstand of zo u wilt, nabijheid van ons spiritueel kosmisch centrum. Volgens dezelfde Hindoe-bronnen wordt dit centrum gezien als de zetel van Brahman. In hun filosofie wordt vanuit dit centrum het leven gecreëerd en gevoed. Zij noemen één omloop als één dag van Brahman.

Ook de baan die de aardas beschrijft in zijn ruim 25000 jarige cyclus is ellipsvormig. Dat houdt in dat er in de baan een punt is waar ons zonnestelsel het dichtst bij het spiritueel centrum, de zetel van Brahman staat en ruim 12000 jaar later, waar ons zonnestelsel het verst daarvan af staat. Dat punt, het punt waar we het verst van het centrum af stonden is gepasseerd in het midden van het Vissentijdperk. Omstreeks het jaar 1000 dus.

In de astrologie geldt de ijzeren wet: "zo boven zo beneden" of anders gezegd, de astrologische betekenis van een gebeurtenis of verschijnsel is direct afhankelijk van de astronomische werkelijkheid, van de actuele stand van de planeten e.d..

De betekenis van dit spirituele centrum voor ons zonnestelsel is vergelijkbaar met de betekenis van onze zon voor de aarde. Zoals de zon voor ons de bron is van leven, licht, kracht en vitaliteit, zo is astrologisch gezien het spirituele centrum de bron van een nog immens grotere krachtwerking. Die invloed is voor te stellen als organiserende kosmische energie die het bestaan en het leven in het gehele kosmos voedt. De Hindoes noemen deze kosmische energie "Prana". Voor de mensheid op aarde is zij vooral bepalend voor het niveau van "licht/ verlichting", (zelf)bewustzijn. Collectief gezien bepaald het (zelf)bewustzijnsniveau van de mens het beschavingsniveau van de cultuur. Net zoals de kracht van de zon afhankelijk is van de stand van de zon (verschil tussen winter en zomer), zo is ons bewustzijnsniveau/ beschavingsniveau afhankelijk van de afstand van ons zonnestelsel tot het spirituele centrum. Hoe verder van de bron, hoe lager de veldsterkte van deze kosmische energie en hoe lager het beschavingsniveau van de mensheid.

Volgens deze visie was omstreeks het jaar 1000 van onze jaartelling deze afstand het grootst. Het is de periode (de periode van de afgelopen 2000 jaar) van de spirituele winter. Het KaliYoege zoals de Hindoes dat noemen. Het beschavingsniveau en zelfbewustzijn van de mensheid stond op het laagste punt. Daarvoor en daarna was en wordt het niveau hoger. Volgens de loop van de omloopbaan van ons zonnestelsel zou het beschavingsniveau aan het begin van onze jaartelling vergelijkbaar moeten zijn met het huidige niveau. Hoe verder we vooruit en teruguit in de tijd gaan (max. 12000 jaar), hoe hoger het beschavingsniveau en cultuurpeil zou moeten zijn. Kijken we naar het komende Watermantijdperk, de volgende periode van 2000 jaar, dan zou het beschavingspeil geleidelijk aan gaan stijgen en uiteindelijk een niveau bereiken dat vergelijkbaar is met het peil in de bloeiperiode van de Griekse cultuur.

Voor de goede orde: natuurlijk zal de cultuur er in het Waterman-tijdperk totaal anders uitzien dan in de Grieks-/ Romeinse periode. De Grieks-/ Romeinse cultuur werd immers gevormd door de invloeden van het teken Ram (idealiserend van strijd en heldendom) terwijl de invloed van het teken Waterman op de cultuur vooral zal terug te vinden zijn in individueel bewustzijn en de ontwikkeling van wetenschap en techniek. Meer daarover later.

4. De geschiedschrijving.

Komt deze zienswijze overeen met de realiteit? Om dat te kunnen beoordelen moeten we kijken naar wat de geschiedenis ons nagelaten heeft en vervolgens het beschavingspeil daaraan trachten te relateren. Laten we beginnen bij het jaar 1000. Hoe zag onze cultuur eruit in het jaar 1000?

Geschiedkundig worden de eeuwen vóór en na het jaar 1000 de donkere middeleeuwen genoemd. Van die periode is weinig bekend. We weten dat de mensen jong stierven. Het leven was primitief en hard. Er heerste onwetendheid, ziekte en bijgeloof op allerlei gebied. Er zijn uit die tijd ook geen of nauwelijks cultuuruitingen (muziek, literatuur, schilderkunst en architectuur). De weinige kunstuitingen uit die tijd zijn religieus van aard en anoniem gemaakt. Het persoonlijke leven van de mens stond volledig in het teken van het geloof. Dit geloof gaf geen ruimte voor individueel zelfbewustzijn. Volgens het geloof was de mens zondig en voor zijn verlossing afhankelijk van de genade Gods (lees: de kerk). Voorts diende de mens absolute gehoorzaamheid aan het door God gegeven wereldlijk gezag te betrachten. Het zelfbewustzijn van de gewone mens was gering. Het individu had geen mening en was niet in tel. Er werd voor hem gedacht. De mens had kennelijk gezag en leiding nodig.

Als we het cultuurpeil van deze periode afzetten tegen dat van vroegere en latere perioden, dan is in te zien dat de donkere middeleeuwen inderdaad het dieptepunt van het cultuurpeil in de (bekende) menselijke geschiedenis markeerden. Gaan we verder terug in de tijd dan zien we de invloed van een op een hoger peil staande Romeinse cultuur (van Romeinen die intussen ook christenen waren geworden).

Gaan we voorwaarts in de tijd dan zien we vanaf de 14^e eeuw de opkomst de Renaissance. Er ontstaat een nieuwe cultuuropbloei. Daarna krijgen we de rationalistische stroming in de cultuur. Het is het rationalisme dat de opkomst van wetenschap en techniek mogelijk heeft gemaakt. Een voorschaduw van het Watermantijdperk. Dit is ook letterlijk zo. De astrologische tijdperken gaan n.l. geleidelijk in elkaar over. Je kunt zeggen dat de invloed van het teken Waterman is begonnen in het jaar 1768 met de ontdekking van Uranus. Uranus is astrologisch gezien de heer van Waterman en is er qua eigenschappen sterk mee verwant. Zoals we eerder zagen staat het Watermanprincipe voor de ontplooiing van de vrije menselijke geest. Voor het zelfstandig denken en voor het principe van vrijheid en gelijkheid. Het lijkt erop alsof deze eigenschappen door de ontdekking van Uranus voor het eerst breed onder het volk naar voren komen. In ieder geval is zo ongeveer vanaf toen de opmars van wetenschap en techniek ingezet met als direct gevolg: de industriële revolutie. Ook de opmars van de zelfbewustheid van de individuele mens lijkt erdoor te zijn gemarkeerd. In Frankrijk heeft dit opkomende bewustzijn korte tijd later de Franse revolutie tot gevolg. "Liberté, égalité en fraternité" (vrijheid, gelijkheid en broederschap; de Watermanprincipes) waren letterlijk de leuzen die kort na 1768 hebben geleid tot een rigoureuze afrekening met de Franse aristocratie.

Laten we nu eens kijken naar de bewering dat het huidige niveau van beschaving zo ongeveer gelijk zou moeten zijn aan het beschavingspeil rond het begin van de jaartelling. De bewering lijkt een absurditeit; immers wij beschikken in deze tijd over zoveel kennis en techniek, dat het leven van toen en nu onvergelijkbaar zijn geworden. En dat is natuurlijk ook zo. Ons leven is door de techniek voor grote groepen mensen zeer veel comfortabeler geworden en biedt voor grote groepen mensen ook veel meer mogelijkheden (de invloed van Waterman). Maar laten we eens op een afstandje kijken naar wat we tot nog toe met al die verworvenheden hebben gedaan.

Wat we zien is, dat de wereld in een gevaarlijke onbalans terecht is gekomen. Op allerlei gebieden. Zo is er een zeer dreigende sociale onbalans door de zeer scheve verdeling van onze rijkdommen. Door onze ongebreidelde consumptiezucht is er een dreigende onbalans in ons leefmilieu en een dreigende uitputting van onze hulpbronnen. Er is een gevaarlijke veiligheidssituatie aan het ontstaan, voortkomend uit de sociale onbalans en een diepgaand verschil in normen en waarden van grote groepen mensen. De wereld is in crisis en je kunt je afvragen waarom dat zo is. We hebben immers toch zoveel kennis in huis.

Het antwoord is overal zichtbaar. De wereld wordt in wezen geregeerd door de wetten van de jungle waarin egoïsme, hebzucht, arrogantie en het recht van de sterkste de drijvende krachten lijken te zijn. In het westen wordt dat ook steeds beter zichtbaar door de afnemende invloed van de oude waarden, de waarden van het christendom en de opkomst van brutaal en primitief individualisme.

Mijn stelling nu is de volgende. Ondanks onze kennis, is er ten opzichte van het jaar 0 op het vlak van beschaving absoluut geen vooruitgang geboekt. Ook toen gold het recht van de sterkste; ook toen kwamen er erbarmelijke sociale toestanden uit voort enz. De wereldsituatie is echter nu veel bedreigender dan toen. Dankzij onze verworvenheden!

Over de periode 2000-0 jaar vóór Christus, de Grieks-/ Romeinse periode in de geschiedenis is redelijk veel bekend. Het is niet moeilijk in te zien dat de Griekse beschaving op een hoger peil stond dan de Romeinse maar stond de Grieks-/Romeinse beschaving op een hoger peil dan de onze? Deze vraag is eigenlijk door ons niet te beoordelen. En dat geldt nog sterker voor de Egyptische cultuur. Waarom? Omdat wij niet boven ons huidige bewustzijnsniveau uit kunnen oordelen. Ter vergelijking: een kind kan niet oordelen over de zienswijze van volwassenen. Dat is hier het fundamentele probleem. Het enige wat we kunnen doen is kijken naar oude Griekse- en de vroeg Romeinse kunst en overblijfselen van hun cultuur. Als we dat doen komen we snel onder de indruk. Hun bouwkunst bijvoorbeeld geeft blijk van een gevoel voor schoonheid in vorm en verhoudingen die tot op de dag van vandaag ongeëvenaard is gebleven. De huidige klassieke bouwstijl is nog steeds aan de Grieks- Romeinse bouwkunst ontleend.

Kijken we naar hun beeldhouwkunst dan blijkt daaruit niet alleen hun voortreffelijk vakmanschap maar veel eer de volmaakte schoonheid, gratie en kracht van de uitgebeelde mens. Goden gelijk. De voortreffelijke kwaliteiten van hun helden komen ook naar voren uit hun literaire werken.

Wat bij mij naar voren komt is een cultuur (culturen) met een grootser en krachtiger menselijk zelfbeeld dan wij van onszelf hebben. Hun wereldbeeld acht ik zeer valide al zullen nu nog weinig mensen hun mythologie serieus nemen. Zie daarover wat ik eerder over astrologie heb gezegd. Ik concludeer uit dit alles dat de oude Grieken en Romeinen een completer en zuiverder beeld hadden van zichzelf en van hun relatie met de wereld om hen heen dan wij nu hebben. Wat te zeggen van hun grote denkers met hun indrukwekkende filosofische inzichten. Hieruit spreekt hun grote denkkraft. Niet voor niets behoren hun werken nog steeds tot de (verplichte) klassieke literatuur op diverse gebieden van wetenschap. Nog tot voor kort werd in het westen de oude Griekse- en Romeinse cultuur geïdealiseerd en tot voorbeeld gesteld. Tot voor kort, want nu is dat niet meer zo. De nieuwe generaties weten er te weinig van omdat deze stof niet meer worden behandeld op de middelbare scholen. Heel jammer.

Uit de oude Egyptische cultuurperiode worden we met dingen geconfronteerd waarvan ons de betekenis ontgaat. Waarom zijn de Egyptenaren in hun cultuur zo gefascineerd geweest door de dood? Wat wisten zij van de dood? Wat wisten zij van het leven? Kenden zij het leven na de dood? Kenden zij zichzelf? En wat is de betekenis van de piramides? Dit zijn vragen die bestudering van hun cultuur oproepen en waar wij geen antwoord op hebben. En dan is er nog de manier waarop ze hun cultuur hebben vormgegeven. Groots, stijlvol en robuust. Voor de eeuwigheid welhaast. Hun bouwwijze getuigt van kennis en vaardigheden waar wij nog geen weet van hebben. Zowel de proporties als de perfectie van hun bouwwerken stellen ons voor raadsels.

Wat we kunnen stellen is, dat hun nalatenschap op allerlei gebied imponeert. De piramides, tempels, koningsgraven en kunstvoorwerpen maken grote indruk. Treffend vind ik ook de gelaatsuitdrukkingen van de farao's en andere hoogwaardigheidsbekleders op de vele kunstwerken. Hoe edel, vredig en sereen. Voor mij zijn dit allemaal getuigenissen van een hoogstaande beschaving. Een hoger staande beschaving om precies te zijn.

We weten dat de farao's en hogepriesters in hun tijd een welhaast goddelijke status hadden. Er zijn ook serieuze aanwijzingen dat zij over bijzondere occulte vermogens beschikten maar de officiële Egyptologie is daar sceptisch over. Het probleem van deze en alle andere wetenschappers is altijd dat het (nog) niet-verklaarbare ook niet wetenschappelijk kan worden bevestigd.

5. De overgangen.

Met overgangen bedoel ik hier de overgangen van de ene cultuurperiode naar de andere. Wat we in deze overgangen steeds zien is het oplossen/ vervagen/ verdwijnen van de oude waarden en normen; waarden en normen die 2000 jaar lang de heersende cultuur hebben gevormd. Tevens zien we tegelijkertijd de opkomst van nieuwe waarden. Het lentepunt van de zon komt immers tussen 2 dierenriemtekens in te staan. Het loopt uit het teken weg waarin het 2000 jaar lang heeft gestaan en komt daarna in een naastliggend dierenriemteken.

Overgangen verlopen per definitie chaotisch. Wat we als patroon zien is, dat in de heersende cultuur de bezieling van de oude waarden en normen verdwijnt. Daarmee verdwijnt ook het eraan ten grondslag liggende ethisch-moreel besef. De culturele omgangsvormen blijven weliswaar nog een tijd lang intact maar de inhoud ervan wordt niet meer beleefd/ geleefd en vervaagt steeds meer. Ze gaat uiteindelijk totaal verloren. De inhoud verwordt tot dode letter. Het gevolg daarvan is dramatisch: ethisch/ moreel verval op allerlei terreinen. Zeker ook op het terrein van de macht. In overgangsfasen corrupteert de macht. De optredende normvervaging ondermijnt de samenleving op allerlei gebieden. Er is sprake van zedenverval. De maatschappij krijgt decadente trekken.

Maar erger nog is het verdwijnen van bezieling, drive en discipline. We geloven nergens meer in. Er treedt een soort lethargie op. We verleggen onze interesse naar geld en genot. We raken oververzadigd en volgevreten in de waan dat ons niets kan gebeuren. We kunnen immers rekenen op onze erfenis uit het rijke verleden.

Tegelijkertijd zien we de nieuwe waarden van het komende tijdperk duidelijker vorm krijgen. Het zijn de waarden die horen bij het nieuwe dierenriemteken. Deze invloed wordt steeds belangrijker en duidelijker, al zijn de uitingen aanvankelijk nog provocerend en onvolwassen. Wat we zien is, dat de bestaande orde, voortgekomen uit een lange traditie, de nieuwe waarden als bedreigend gaat zien om de eenvoudige reden dat ze steeds meer moeite hebben om hun gezag te handhaven. De nieuwe waarden ondergraven autoriteit, orde en stabiliteit.

Er is nog een verschijnsel dat bij overgangen lijkt te horen: volksverhuizingen. Er blijken in de overgangsfasen steeds grote migrantenstromen te ontstaan. De reden daarvan is de welvaarts kloof tussen de heersende cultuur en de (vaak lange tijd overheerste) andere culturen.

Vaak zijn de zwakkere culturen in het verleden in enigerlei vorm overheerst en uitgebuit. Wat we zien is, dat het machtsverschil een grote welvaarts kloof heeft geschapen en in stand gehouden. De verzwakking van de leidende cultuur enerzijds en de uitzichtloosheid, de "honger" en soms de historische frustratie van de overheerste culturen anderzijds brengt deze migratiestromen op gang. Volksverhuizingen destabiliseren een bestaande cultuur. Wat er gebeurt is, dat de gevestigde cultuur op substantiële schaal geconfronteerd wordt met vreemde cultuurelementen. Cultuurelementen die niet of moeilijk kunnen worden ingepast. Er ontstaat irritatie en onbegrip op grote schaal. De sociale samenhang komt onder druk te staan.

In overgangsperioden dreigt nog een ander gevaar. Het zichtbare verval van de leidende cultuur is voor andere aanvankelijk zwakkere culturen vaak een aansporing zicht te doen gelden. Dat geldt zeker voor vijandige en/ of onderdrukte culturen. Deze geldingsdrang kan zeer bedreigende vormen aannemen. Zelfs tot existentiële confrontaties. Oorlog dus. We hebben dat vaker gezien in de geschiedenis.

Wat we in die fase van ontwikkeling dan zien is, dat het gezag van de leidende cultuur de oude waarden en normen extra gaat beschermen, louter en alleen om te kunnen overleven. Vaak ten koste van de individuele vrijheid. De individuele repressie van binnenuit of van buitenaf wordt steeds sterker. Totdat de kritische massa van de onderstroom, de onderstroom die ondertussen bezielde is geraakt van de nieuwe waarden, zo sterk wordt, dat de gevestigde of overheersende orde het aflegt; al of niet met geweld. In deze uren van chaos wordt de nieuwe cultuur geboren. Dat wordt de leidende cultuur voor de komende 2000 jaar.

Laten we nu eens kijken hoe deze overgangsfasen in de afgelopen millennia zijn verlopen.

De overgang van Stier naar Ram.

Deze overgang moet zich zo'n 4000 jaar geleden hebben afgespeeld. Exact gedateerde kronieken uit die tijd hebben we niet. Ik plaats de uittocht van het Joodse volk uit Egypte als de typerende gebeurtenis van deze overgang. De uittocht uit Egypte zou je de hergeboorte van het Joodse volk kunnen noemen. Wat we weten is, dat Mozes het Joodse volk wist te bevrijden van het Egyptische juk. Uit de Bijbelverhalen weten we dat dit is geschied door het gebruik van occulte macht. Mozes was opgegroeide aan het hof van de farao. Hij was een ingewijde. De uit Mozes' bezieling en zuiverheid voortkomende kracht weerstond en versloeg die van de gevestigde orde. De bezieling van Mozes was de bezieling van het teken Ram. Het teken van strijdbaarheid en onafhankelijkheid. Mozes kon dit bereiken omdat de occulte macht van de Egyptische priesters door corrupt egoïsme en misbruik was verzwakt. De (occulte) macht, de grote kracht van de vroege Egyptische dynastieën en kenmerkend voor het Stiertijdperk, was doordat het lentepunt van de zon uit het teken Stier was gelopen, verzwakt en gecorrumpeerd.

Opmerkelijk is het verhaal van de 40 jaar durende omzwervingen in de Sinaï woestijn. Daarin zien we het zedenverval van het zwervende joodse volk in de tijd dat Mozes de berg Sinaï besteeg voor de ontmoeting met de nieuwe god, de god Jahweh. Door zijn langdurige afwezigheid trad een terugval op naar de op het laatst gecorrumpeerde Egyptische godenverering. De verering van het gouden kalf. Het symbool van het teken Stier. Deze terugval tekent de overgangsperiode. Tekenend is ook het lange verblijf in de woestijn. Er waren kennelijk 40 jaren nodig om het Joodse volk voldoende te bezielen met de nieuwe krachten van het dierenriemteken Ram (strijdbaarheid). Juist deze Ram-kracht was nodig voor de herovering van het land van hun voorvaderen.

Jahweh heeft voor mij het karakter van een Ram-god. Het is de strijdbare god van de wrake, van oog om oog en tand om tand. Dit typeert nog steeds het karakter van het joodse volk. Typerend ook is het symbool van de Joodse traditie: de ramshoorn. De Ram-cultuur, ontstaan bij de stichting van de

Joodse staat is vooral tot grote bloei gekomen in het Griekse- en later het Romeinse rijk. Ze werd 2000 jaar lang de leidende cultuur.

De overgang van Ram naar Vissen.

Van deze overgang is geschiedkundig veel bekend. We weten dat zo'n 2000 jaar geleden, ten tijde van het leven van Christus en vlak daarna, de toenmalige leidende Romeinse cultuur innerlijk sterk verzwakte door moreel verval. Waarden en normen van voorheen vervaagde. Van de Ram-ethiek (het bezielde zijn van het ware en zuivere heldendom) bleef weinig meer over. De macht corrupteerde. Uit die tijd weten we dat het Romeinse rijk geregeerd werd door intrige, perversiteit, moord en waanzin. Denk daarbij o.a. aan de keizers Caligula en Nero. Natuurlijk trad de normvervaging niet alleen bij de machthebbers op. De hele samenleving viel ten prooi aan moreel en zedelijk verval. Bekend uit die tijd zijn de gruwelijke christenvervolgingen. De aanhangers van de nieuwe waarden (de waarden uit het dierenriemteken Vissen) werden vooral onder keizer Nero te vuur en te zwaard bestreden.

Toch vormde de vroeg-christenen voor het Romeinse rijk geen werkelijke bedreiging. Zij predikte immers mededogen en vergeving. Het goed georganiseerde Romeinse rijk kon daardoor nog honderden jaren in stand gehouden worden maar van de Ram-bezieling en de Ram-ethiek (edele heldenmoed) was weinig meer over. Wat we zien is, dat in de loop van 3 à 4 eeuwen de Romeinen zich massaal bekeerden tot het christendom. Ook de Romeinse keizer werd christen.

We weten ook dat in die tijd grote volksverhuizingen ontstonden. In de geschiedenis van Europa staan de eerste eeuwen na Christus ook bekend als de periode van de grote volksverhuizingen. De (onderdrukte) volkeren uit het noorden migreerden op grote schaal naar het (rijkere) zuiden.

Wat we zien is dat vanaf de eerste eeuwen na Christus in Europa geleidelijk aan een totaal andere cultuur ontstaat. Ik benadruk dat dit geen van bovenaf opgelegde cultuur is. De cultuur ontstaat van onderaf door de invloed van de nieuwe tijdgeest. De nieuwe cultuur wordt de Vissen cultuur. De Christusfiguur vervult hierbij de rol van de ultieme belichaming van de nieuwe Vissen-waarden. Hij wordt 2000 jaar lang de nieuwe god. De christelijke cultuur wordt en is tot op heden de leidende cultuur.

De overgang van Vissen naar Waterman

Het lentepunt van de zon heeft het teken Vissen verlaten en komt nu in het teken Waterman. In feite is deze overgang al ruim 200 jaar geleden begonnen. De Franse revolutie met de leuze "vrijheid, gelijkheid en broederschap" was de eerste in een reeks sociale revoluties die de privileges van de adel en het enorme klassenverschil hebben verdreven. De 2 wereldoorlogen hebben daar overigens ook aan bijgedragen. In dezelfde periode heeft de industriële revolutie geleid tot ontwikkeling en spreiding van kennis en welvaart. Zowel de sociale- en industriële revolutie zijn al vruchten van de invloed van het teken Waterman. Ook het opkomend individualisme is een typische Waterman-eigenschap al is het tot nu toe een nogal egoïstisch soort individualisme. We kunnen constateren dat de Waterman-invloed in onze samenleving al evident aanwezig is, maar van echte vrijheid, gelijkheid en broederschap is nog geen sprake.

We noemen onze cultuur nog steeds een christelijke (Vissen) cultuur maar wat we nu zien is dat de christelijke bezieling zo goed als verdwenen is; zeker onder de jeugd. Er is een soort primitief individualisme voor in de plaats gekomen dat tot nog toe veel meer is gericht op het kunnen beleven van de eigen vrijheid en de eigen pleziertjes dan op brede maatschappelijke betrokkenheid (broederschap). Er is geen echte bezieling. In feite geloven we nergens meer in. Geld en genot motiveert ons op dit moment. De hele maatschappij draait om geld. Nagenoeg alle maatschappelijke doelen worden systematisch ondergeschikt gemaakt aan geld. Geld is onze God geworden. De christelijk ethisch-morele waarden (mededogen, opoffering en spirituele devotie) zien we met de dag afnemen. De maatschappelijk sterken verrijken zich openlijk op een schandelijke manier terwijl de armoede onder de zwakkeren akelige vormen begint aan te nemen. Er dreigt weer een nieuwe welvaarts kloof. Ook zien we de omgangsvormen verloederen. De maatschappij wordt harder en intoleranter. Er is onmiskenbaar sprake van moreel en zedelijk verval.

Er is nog een reden waarom onze cultuur onder druk staat. Om economische redenen zijn de afgelopen 20 à 30 jaar grote groepen migranten uit arme delen van de wereld naar het westen gekomen. In feite heeft dat een ware volksverhuizing op gang gebracht. Door de massale omvang ervan stellen de sociale en culturele gevolgen ons nu voor grote problemen. En dan heb ik het niet alleen over het vijandig religieus en cultureel extremisme.

Ook wordt onze samenleving de laatste jaren serieus bedreigd door religieus extremisme. Een bedreiging die inmiddels al een wissel trekt op onze westerse welvaart en in zekere zin ook al op onze vrijheid. Tot slot noem ik nog de mondiale schaarste- en milieuproblemen waar we voor staan. Problemen, die ons duur kunnen komen te staan.

Tot zover de staat van onze cultuur op dit moment. Het goede nieuws is, dat het prille Watermantijdperk de belofte in zich heeft van de ideale samenleving; het duizendjarige rijk van echte vrijheid, gelijkheid en broederschap. We zullen nog moeten leren begrijpen dat in deze tijd vrijheid, gelijkheid en broederschap alleen maar duurzaam mogelijk is als het geldt voor de hele mensheid op deze planeet! Dat kan, zelfs in korte tijd. Het moet in korte tijd. De toenemende Waterman invloed laat ons geen keus. We hebben hooguit 30 tot 40 jaar. Waarom ik dit denk zal ik in het volgende hoofdstuk uitleggen. Daarin zal ik meer in detail de periode van 1940 tot 2050 astrologisch gaan beschouwen.

6. Pluto.

De planeet Pluto is de kleinste planeet van ons zonnestelsel. Zo klein, dat wetenschap hem in 2006 gedegradeerd heeft tot een dwergplaneet. Hij hoort er volgens de wetenschappers eigenlijk niet meer bij. In de mythologie is Pluto de god van de onderwereld (het onderbewuste). In de astrologie is Pluto dezelfde kracht die werkt vanuit ons onderbewuste. Hij staat voor onze diepliggende frustraties, angsten, verlangens en vertegenwoordigt onze overlevingsdrift en onze dwangmatige gedragingen. Het is de grootste kracht in onze psyche! Pluto vertegenwoordigt astrologisch gezien op het materiele vlak de atoomkracht. De planeet is ontdekt in 1930, vlak voor de ontdekking van het plutonium. De kernbombrandstof. De grootste kracht die we kennen. Maar goed, dit even terzijde.

Pluto is in dit verhaal relevant omdat Pluto de heersende tijdgeest op aarde bepaalt. Ik leg u zo uit waarom dat zo is. Zoals het lentepunt van de zon de grote geschiedkundige tijdperken bepaalt, zo bepaalt Pluto de tijdgeest daarbinnen in periodes van gemiddeld 20 jaar. Wie daar kennis van heeft kan het leven zoals zich dat om ons heen afspeelt, veel beter begrijpen. Ik zal u aantonen dat dat zo is maar dan moet ik eerst uitleggen hoe het werkt.

Pluto heeft de grootste baan om onze Zon. Hij beweegt zich in de buitenste baan. Zijn omlooptijd is 240 jaar. In deze 240 jaar doorloopt hij alle 12 dierenriemtekens; de stationaire achtergrond. Gezien vanuit de aarde komt hij dus gemiddeld genomen elke 20 jaar in een ander dierenriemteken. Omdat zijn baan erg excentrisch is varieert de doorlooptijd van 11 tot 30 jaar. Waar het nu om gaat is, dat het teken waarin Pluto loopt vanuit de aarde gezien, het karakter van de tijdgeest bepaalt. Hoe komt dat? Omdat Pluto staat voor de onderbewuste krachten (verlangens, angsten) in de mens, maar ook voor de collectieve angsten en verlangens. Dus van de mensheid als geheel. Pluto haalt de collectief onderbewuste krachten naar boven. Je kunt het vergelijken met het collectieve onderbuikgevoel van dat moment. Je zou het ook een collectieve dwang of drang kunnen noemen. De essentie van de creatie van een nieuwe tijdgeest is de kritische massa. Net zoals bij een kernbom vooreerst de kritische hoeveelheid brandstofmassa bij elkaar moet worden gebracht om een zichzelf versterkende kettingreactie te ontketenen, zo geldt dat ook de creatie van een nieuwe tijdgeest. Een tijdgeestbepalend verlangen of aversie dient voldoende massaal te worden gevoed. In wezen hebben we het dan over de kracht van cumulatieve emotie. Het is dan alsof deze cumulatieve emotie bij een voldoende omvang een eigen identiteit krijgt en in zekere zin een eigen leven gaat leiden. Voldoende omvang is in deze vergelijking synoniem met kritische massa. Het verkrijgen van de kritische massa gebeurt op het moment dat Pluto in het nieuwe teken komt te staan. Dat kunnen we perfect zien aankomen. Het teken waar Pluto in staat geeft het karakter aan van deze emotie. Voorbeeld: komt Pluto in het teken Leeuw te staan, dan krijgt het eerder ontstane collectief verlangen naar wilskracht en leiderschap, vorm. Het is de collectieve emotie die de tijdgeest van zo'n periode bepaalt. Pluto werkt op een "Plutonische" manier. Dat is onstuitbaar als een vulkanische eruptie; soms explosief, soms ondergronds sluipend, soms stil en broeierig.

Maar er is meer. Pluto- krachten werken altijd van onder af. Vanuit het volk, de massa. Zij vertegenwoordigt de brede emotie van het volk en het is de politiek die daar in mee gaat. Pluto staat voor confrontatie en transformatie. Dit moet ik uitleggen. Op het moment dat de nieuwe tijdgeest vorm krijgt, het moment dus waarop Pluto in een nieuw teken komt te staan, is die vorm een uitdrukking van een al geruime tijd daarvoor opgebouwde collectief emotionele spanning. Geen willekeurige spanning, maar een spanning die is voortgekomen uit de teleurstellende gevolgen van de vorige Plutoperiode (tijdgeest). Op het moment dat Pluto in het nieuwe teken komt te lopen ontaardt zich die spanning en krijgt vorm. De kritische massa is bereikt. De nieuwe tijdgeest is geboren. Het karakter daarvan wordt bepaald door de eigenschappen van het nieuwe teken.

Het typische is, dat we allemaal worden geraakt door de nieuwe tijdgeest. We doen er massaal aan mee. Deze emotie/ impuls heeft een Plutonisch karakter: alles of niets. Dus we schieten door. We gaan steevast te ver. We creëren collectief omstandigheden die een buitenproportionele invulling van het nieuwe tijdgeestthema mogelijk maken. Daar krijgen we later, in zo ongeveer de tweede helft van de nieuwe periode, collectief spijt van. Dat wordt de confrontatiefase. We worden dan geconfronteerd

Het centrale thema uit die tijd was: opoffering aan een groter doel (het tegenoverliggende teken Vissen)

Pluto in Weegschaal (1972 – 1984).

Weegschaal vertegenwoordigt het principe van liefde, gemak en ontspanning. Pluto in Weegschaal haalt dit verlangen collectief naar boven. Collectief was er de behoefte om de teugels te laten vieren en mee te profiteren van het harde werk dat in de jaren daarvoor was verricht. Het volk, de werknemers hadden door hun inspanningen en soberheid de bedrijven er weer bovenop geholpen en er kwam een soort collectieve frustratie in de trant van "en wij dan"? De massa wilde zo langzamerhand wel eens gaan delen in de welvaart. Dat was de geest die al opkwam aan het einde van vorige Maagdperiode. Het werd de nieuwe tijdgeest.

Wat we zien is dat er in die tijd een heel sociaal beleid werd gevoerd dat heeft geleid tot het laten meeprofiteren van het gewone volk van de verworvenheden van het harde werken van daarvoor. De rechtspositie van de werknemers (de bevolking) wordt enorm versterkt. Vooral in sociale zin. Men was heel aardig voor elkaar. Het was een plezierige tijd met een uitzonderlijk vrije moraal. Je zou de tijdgeest anti-autoritair kunnen noemen. Gezag werd verdemocratiseerd, de omgangsvormen gesocialiseerd. De machtsbalans sloeg door naar het volk, de gewone man. Op het vlak van liefde en seksualiteit (Weegschaal) is in die tijd sprake van een complete revolutie. Het is de flowerpower tijd, de tijd van de vrije liefde en losse seksuele moraal.

Het centrale thema uit die tijd was: opkomen voor jezelf (het tegenover liggende teken Ram)

Pluto in Schorpioen (1984 – 1995).

De erfenis van de Weegschaalperiode was bijna dodelijk. Er was veel meer uitgegeven dan er was verdiend. De schuldenlast was bijna niet meer op te brengen. De nationale economieën stonden op instorten. Iedereen begon op het laatst van de Weegschaalperiode aan te voelen, dat het "softe gedoe" (Weegschaal) helemaal fout begon te lopen. Er kwam het verlangen naar verandering en herstel, naar het nuchtere "no-nonsense", nodig om te kunnen doen wat gedaan moest worden. Dat werd de nieuwe tijdgeest.

Schorpioen vertegenwoordigt het principe van macht, confrontatie en transformatie. De realiteit vereiste een harde aanpak om de gevolgen van de collectieve gemakzucht van de periode daarvoor te kunnen overwinnen. Dit werd de tijd van de grote reorganisaties. Vooral op sociaal/ economisch gebied. Aftastenderwijs; je verplaatsen en verdiepen in de waarden van de tegenpartij en kijken en wie de beste argumenten heeft om deze dan vervolgens ook sterk uit te spelen. Zo werkt Schorpioen. Er was een bereidheid ontstaan om te luisteren naar argumenten van de andere partij. Het is de tijd van het "polderen". En van de compromissen.

Ook tussen de grootmachten ontstaat een machtsconfrontatie. In 1984 zien we de grote machtsconfrontatie tussen oost en west. De kruisrakettenkwestie escaleerde tot zeer gevaarlijke proporties. Uiteindelijk is het de collectieve weerstand tegen deze waanzin geweest die deze crisis heeft bezworen. Door massaal volksprotest dat bezinning eiste. En bezinning kwam er.

In deze periode beleven we ook de grote reorganisatie van de oude Sovjet-Unie. Het Russische volk is de socialistische heilstaat beu. Het is de tijd voor diepgaande bezinning op de rol van het communisme. En die bezinning kwam er. Dit is het proces van Schorpioen; confrontatie, bezinning, transformatie. Dit leidde tot niets minder dan de ontmanteling van de Sovet- Unie en de bevrijding van de satellietlanden. De militaire Sovjet dreiging verdween en er ontstond een nieuwe machtsbalans in de wereld.

Het centrale thema uit die tijd was: (bestaans)zekerheid (het tegenoverliggende teken Stier).

Pluto in Boogschutter (1995 – 2008).

Het 'polderen', het sluiten van compromissen, heeft aan het einde van de periode van Pluto in Schorpioen tot een breed verspreid ongenoegen geleid. Het gewone volk ondervond aan den lijve de echte problemen (de gevolgen van de grote migratiestromen), maar die problemen werden niet aangepakt. Zelfs niet besproken. Dat onderwerp was in het gestructureerde overleg van de sociale partners te moeilijk. Het werd politiek gemeden. Als reactie daarop kwam er van onderaf een algemeen verwijt van gebrek aan visie. Er ontstond het collectieve verlangen om te gaan zeggen wat men echt vond en de dingen wel bij hun naam te noemen. Pluto komt in de Boogschutter.

Boogschutter vertegenwoordigt het principe van geloof en visie en de (bezielde) verkondiging daarvan. Pluto in Boogschutter: Plutonische (geloofs)verkondiging! Van onderaf komt er de behoefte om problemen waar lange tijd omheen is gedraaid rechtuit en zonder franje te benoemen. Men spreekt de politiek er op aan. De tijd van compromissen is voorbij.

Het is ook de tijd van religieus (Boogschutter) extremisme (Pluto). De wereld wordt er door opgeschrikt maar aanvankelijk wordt het niet echt onderkend .

Godsdienst speelt wereldwijd een grote rol in deze tijd. Het is dan ook een typisch Boogschutterthema.

Hoe zit dat nu in de westerse wereld met het geloof? We geloven immers nergens meer in. Toch wel. In geld. We zien hier een heel materialistische uitwerking van de verkondigingdrift van ons geloof. Reclame. Het fenomeen reclame heeft in deze periode excessieve vormen aangenomen. Maar er is meer te vertellen over de werking van Pluto in Boogschutter. Centrale thema's worden communicatie, verkeer en handel de typische thema's die horen bij het tegenoverliggende teken Tweelingen. Wat we in deze periode zien is een overdreven geloof in de vrije (Boogschutter) handel (Tweelingen), in de vrije markt. Je zou het heilige geloof in het marktprincipe kunnen noemen. Geld is immers onze god en het regiem van de vrije marktwerking zal per saldo het meeste opleveren. Daar gelooft men heilig in en alles wordt daaraan ondergeschikt gemaakt. Het is de tijd van de privatisering van publieke voorzieningen. Je ziet overal om ons heen dat de wetgevingen daarop worden aangepast en dat de burger voor nagenoeg alle basisbehoeften afhankelijk wordt van private ondernemingen. Mondiaal gezien is het de tijd van vrijhandel. Het is de vrijhandel die het neo- kapitalisme creëert. Geld is het hoogste goed en zelfs gezonde bedrijven lopen het gevaar overvallen te worden door zgn. durfkapitalisten. Meestal voor geldelijk gewin op korte termijn. Vaak ten koste van de getroffen bedrijven.

Het is ook de tijd van de aandelen (handel en verkeer in geld). Vooral de ICT sector (typisch Tweelingen) is erg gewild. Iedereen doet er aan mee. Met groot over- optimisme (Boogschutter) ziet men de koersen oplopen tot recordhoogte. Totdat de beurs instort. Dat gebeurt in 2001, halverwege de Pluto- periode in Boogschutter. Dan komt er ook een ommekeer op gang. Het is een ommekeer in onze houding tegenover religieus extremisme en het is een ommekeer in onze houding tegenover het marktprincipe en de aandelenmarkt. Men begint de vruchten van de vrije markt aan den lijve te ondervinden. We krijgen massaal bedenkingen en er komt weerstand. Men krijgt het gevoel bedrogen uit te komen want de collectieve voorzieningen verschromelen maar worden tegelijkertijd wel duurder. Er moet immers aan verdiend worden. Men krijgt ook het gevoel van machteloosheid. Alles is uit handen gegeven aan de krachten van het kapitaal. Het geloof in de vrije markt slaat om. Collectief ontstaat de impuls voor de volgende tijdgeest. Er ontstaat een collectieve behoefte om orde op zaken te stellen, een roep om meer discipline en de behoefte om weer greep te krijgen op de zaken die ons allen aangaan. De nieuwe tijdgeest is geboren.

Pluto in Steenbok (2008 – 2023).

Tot nog toe kon ik mijn bewering over de relatie tussen tijdgeest en de positie van de planeet Pluto staven met geschiedkundige feiten. Deze feiten zijn verifieerbaar. Als ik het ga hebben over Pluto in Steenbok en opvolgende tekens, kan ik dat niet meer. Wat mij rest is mijn verwachtingen uitspreken aan de hand van mijn kennis van de astrologie. Het is mij onmogelijk om precieze gebeurtenissen te voorzien. Wat ik doe, is een zo goed mogelijke beschrijving geven van de sfeer in de komende tijdvakken alsmede aangeven welke thema's daarin van belang worden.

Steenbok staat voor het principe van (hiërarchische)structuur, orde en gezag, ambitie en discipline. Er is nu al collectief een verlangen voelbaar naar orde, gezag en discipline, voortkomend uit het ontbreken daarvan in de Boogschutterperiode. Het komende Steenboktijdvak (2008 – 2023) zal dan ook worden gekenmerkt door een sterk toenemende overheidsbemoeienis. Simpelweg omdat we er aanvankelijk zelf om vragen.

Ik vrees dat de komende periode voor velen een harde- en sobere tijd zal worden. Het wordt een moeilijke periode. Dat baseer ik op het volgende. Steenbok heeft universeel te maken met (natuur)wetten en wetmatigheden. Steenbok staat te boek als streng maar rechtvaardig. In de praktijk betekent dat, dat op het moment dat de Steenbok- krachten prominent sterk worden, de confrontatie met de natuurlijke orde, de wetten aan de orde komt. Kloppen je zaken, dan volgt beloning voor je prestatie. Kloppen ze niet, dan zullen die zelfde krachten je hard gaan confronteren met de fouten.

Pluto in Steenbok confronteert en legt de harde werkelijkheid bloot. Pluto haalt daarbij de onderste steen boven. Ik voorzie dat die confrontatie op menig terrein hard zal uitwerken. Haast harder dan ooit. De reden daarvan is de volgende. Er zal blijken dat we in de Boogschutterperiode vaak te lichtzinnig, ja zelfs onverantwoord met de voorstelling van sommige zaken zijn omgesprongen. Boogschutter maakt van nature al (over) optimistisch, dat hoort bij Boogschutter, maar we weten ook dat juist in dit tijdsgewricht de grote overgang tussen Vissen en Waterman zich afspeelt. We verkeren dus in een periode met een laag moreel/ ethisch besef. Een haast fatale combinatie.

De belangrijkste thema's in deze tijd ontleen ik aan het tegenoverliggende teken Kreeft. Het teken Kreeft staat strikt genomen voor emotionele veiligheid, voor geborgenheid. De daaruit afgeleide

belangrijkste maatschappelijke thema's zullen zijn: gezin en samenleving, de huizenmarkt, nationale veiligheid en opkomend nationalisme. Deze thema's zullen op een Steenbokmanier vorm gaan krijgen. Gezin en samenleving.

De invloed van het teken Steenbok gaat het thema -gezin- vorm geven. Dat zal betekenen dat discipline en hiërarchisch gezag weer op de agenda zullen komen. De vrije opvoeding wordt taboe. In economisch opzicht zullen vele gezinnen het moeilijk gaan krijgen. In de Boogschutterperiode zijn de kosten van levensonderhoud zeer snel gestegen. De erfenis van de vrije markteconomie en de privatisering. Gezinnen met een modaal inkomen kunnen nu net hun rekeningen betalen en dan is het op. Gezinnen met minder inkomen hebben het al moeilijk en gezinnen aan de onderkant van de samenleving leven nu al in armoede. In de komende Steenbokperiode voorzie ik verder oplopende prijzen bij een stagnerend inkomstenniveau. Oplopende prijzen vanwege de toenemende schaarsteproblematiek en vanwege rentestijgingen. Het effect zal voor vele burgers zeer pijnlijk worden; er is immers bij de meesten geen financiële ruimte meer over. Verdere prijsstijgingen zullen leiden tot minder bestedingen en een stagnerende economie en dus een stagnerend inkomen. Een neerwaartse spiraal. Ik vrees dat velen zullen worden geconfronteerd met echte armoede. Als we kijken naar de samenleving als geheel zal dat tot gevolg hebben dat opnieuw een tweedeling gaat ontstaan, de armen en de rijken, maar ook dat men weer meer op elkaar zal zijn aangewezen. De eigen- groepsverbondenheid (Kreeft) zal toenemen.

De integratieproblematiek kun je ook zien als een Kreeftthema. Het heeft immers te maken met onderlinge betrokkenheid en het gevoel van erbij te horen, van geborgenheid. Ik verwacht dat de invloed van het teken Steenbok geen echte oplossing voor de integratie van allochtonen en autochtonen gaat geven. Eerder zal er sprake zijn van een koelere en formelere omgang. De kans is groot dat men zich meer en meer gaat ingraven in de eigen cultuur. Ook zullen de allochtonen het met een stagnerende economie extra moeilijk gaan krijgen. De afstand tussen beide groepen wordt groter.

De huizenmarkt.

De confrontatie met de harde werkelijkheid zal voor de huizenmarkt grote gevolgen hebben. Al in 2008 verwacht ik het begin van grote problemen op de huizenmarkt. De voortekenen zijn al zichtbaar. Spoedig zal de ware omvang van de problemen op de hypotheekmarkt blijken. De omvang zal naar mijn overtuiging veel groter zijn dan men nu verwacht. Het hele bankwezen zal er door worden getroffen. Het gevolg is, dat banken terughoudend gaan worden bij hypotheekverstrekkingen. Zij zullen de rente gaan verhogen. Vele huizenbezitters zullen dan al snel in grote moeilijkheden komen. Dat zal het begin zijn van de instorting van de huizenmarkt. De prijzen zullen dalen. De hele onroerendgoedmarkt komt in een neerwaartse spiraal terecht. Uiteindelijk zal dit confrontatieproces de in de Boogschutterperiode veel te hoog opgeklopte prijzen doen terugzakken naar een reëel niveau (de invloed van Pluto in Steenbok). Ik zou het niet gek vinden als de helft van de totale waarde van al het onroerend goed zal verdampen. Net zoals in de periode Pluto in Boogschutter juist de huizenmarkt de grote aanjager van de economie is geweest, zo zal in de periode Pluto in Steenbok de huizenmarkt de grote crisisfactor op economisch/ financieel gebied worden. Ik kan niet overzien wat daar de gevolgen van zullen zijn. Meer dan ernstig in ieder geval en zeer bedreigend voor de maatschappelijke stabiliteit.

Nationale veiligheid.

Pluto in Boogschutter, de periode 1995 – 2008, heeft de verschillen in levensvisies en geloofsstandpunten tussen de culturen meer dan uitvergroot. We weten dat het hierbij ook gaat om zeer radicale standpunten. Standpunten die een reële bedreiging vormen voor de (nationale)veiligheid. Terroristische aanslagen op westerse doelen, bedoeld om de samenleving te ontwrichten, zijn er immers al eerder geweest. We weten dat dit op elk moment opnieuw kan gebeuren. We moeten er echter op bedacht zijn dat de aanslagdoelen zullen veranderen. Waren het in de Boogschutterperiode de doelen met een Tweelingkarakter die slaagden (handel en verkeer; de aanslagen op de Twin(Tweeling)Towers en op de metro in Madrid en Londen), in deze periode zullen de doelen een Kreeft karakter hebben. Mijns inziens gaat het dan om aanslagen op veiligheidsdoelen en aanslagen op ons cultureel erfgoed; militaire bases en onze historische kunstschaten.

Angst voor aanslagen wordt de komende Steenbokperiode van overheidswege veel meer dan nu het geval is, de leidraad voor het te voeren veiligheidsbeleid. Een gevolg zal zijn een sterk toenemende controle van de overheid op de samenleving. De bevolking zal daar aanvankelijk achter staan en extra controle zelfs aanmoedigen. Collectief wil men orde, weer greep krijgen op het leven (Pluto in Steenbok). De steeds verder reikende controle zal echter meer en meer ten koste gaan van de

individuele vrijheid. Ik ben bang dat we met elkaar in een verstikkend keurslijf van overheidscontrole terecht zullen komen.

Opkomend nationalisme.

Steenbok heeft ook te maken met status en prestige. Steenbok maakt ambitieus. Het Kreeftthema maakt volkeren en landen weer gevoelig voor de eigen identiteit, de eigen afkomst, oorsprong. Volkeren zullen die eigen oorsprong meer gaan koesteren. Dat zal gaan op een Steenbokmanier: streven naar nationaal prestige. De combinatie van beiden mondt dan al snel uit in opkomend nationalisme. Dit scheidt de kans dat landen met botsende culturen nog vijandiger tegenover elkaar komen te staan. Als daar vervolgens door kwaadwillende leiders strategisch op wordt ingespeeld, kan dit de wereldvrede opnieuw in gevaar brengen. Macht door strategisch leiderschap past namelijk helemaal bij Pluto (macht) in Steenbok (strategie).

Samenvattend: de Pluto in Steenbokperiode wordt zwaar. Vele zekerheden zullen ons worden ontnomen als gevolg van harde confrontaties op economisch- en veiligheidsgebied. De westerse samenleving zal wankelen. De overheden zullen zich genoodzaakt zien, de greep op de samenleving te vergroten. Uiteindelijk zal de persoonlijke vrijheid, waardigheid en levensruimte van de individuele burger ernstig worden aangetast. Dit kan overigens ook door externe oorzaken gaan gebeuren. Er zal verzet groeien; de mensen zullen weer terug gaan verlangen naar individuele ruimte, vrijheid en menselijke (gelijk)waardigheid. Een nieuwe tijdgeest wordt geboren.

Pluto in Waterman (2023 – 2043).

De laatste keer dat Pluto in Waterman stond was in de periode 1783 – 1803. De Franse revolutie vond plaats in 1789 in Parijs. Hoewel de planeet Pluto nog niet was ontdekt was de cumulatieve emotie in Parijs kennelijk voldoende groot om een radicale revolutie te ontketenen in een nieuwe tijdgeest; de tijdgeest van Waterman. Voor het eerst klonk de leuze "liberté, égalité, fraternité". Hét Waterman thema. Daar kwam toen voor het eerst voor korte tijd de macht aan het volk. Het was een reactie op de daaraan voorafgaande tijd, de tijd van Pluto in Steenbok. Een tijd waarin de ongelijkheid tussen arm en rijk zo schrijnend was geworden, de honger zo groot, dat het volk het niet langer meer verdroeg. Men ging massaal de straat op en maakte zowat de hele aristocratie letterlijk een kopje kleiner. Hier hebben we de reactionaire, revolutionaire Waterman- krachten aan het werk gezien. Primitief en nietsontziend. Vanaf 2023 krijgen we opnieuw zo'n stand. Ik voorzie in de eerste helft van de periode 2023 - 2043 een soortgelijke revolutie maar dan op wereldschaal. Pluto in Steenbok heeft dan in de periode daarvoor opnieuw een grote maatschappelijke kloof geslagen. Het verschil tussen arm en rijk is dan wederom schrijnend, ook hier. Opnieuw zal er sprake zijn van onvrijheid. Het volk zal zich op allerlei manieren gemanipuleerd voelen. Er zal onder invloed van de Waterman krachten een massaal verzet ontstaan, wederom van onderaf. Het zal een strijd zijn die uiteindelijk alle machtongelijkheid zal doen verdwijnen. Ik vrees ten koste van vele offers, o.a. van de schatrijke elite. De elite met nagenoeg alle economische macht. Zij komen dan aan de beurt.

De hele periode van Pluto in Waterman zal zeer creatief blijken te zijn voor allerlei nieuwe wetenschappelijke en technische ontdekkingen. Pluto zal de Waterman krachten sterk intensiveren. Waterman staat voor de kracht van de het denken, de menselijke geest, het menselijk genie.

7. Het Watermantijdperk.

Alle problemen zullen niet zijn opgelost als de machtsongelijkheid is verdwenen. Immers vaak wordt de ene machtongelijkheid ingewisseld door een andere. Wat nodig is, is nieuwe zingeving in de Waterman- geest.

Pluto in Vissen (2043 – 2069).

Pluto in Vissen zal in het teken staan van een alomvattende nieuwe spiritualiteit. Van de éénwording van de mensheid. In het Watermantijdperk zal dat bewerkstelligd worden door het genie van de menselijke geest. Nieuwe ontdekkingen in de wetenschap zullen een hogere realiteit van het bestaan onthullen. De wetenschap zal dan de onomstotelijke bewijsvoering gaan leveren van wat je zou kunnen noemen "de universele veldtheorie". Deze ontdekking zal een nieuwe en samenhangende visie op het universele bestaan geven. Op onze oorsprong, op onze goddelijke afkomst, op onze verbondenheid met elkaar en de verbondenheid met het hele universum. Het zal al snel onze nieuwe bestaansrealiteit worden; onze nieuwe Waterman- filosofie. Het zal de tegenstellingen in het denken van de mensen oplossen. De ontdekking zal een filosofische revolutie ontketenen die mondiaal zal worden aanvaard. De bestaande godsdiensten zullen daardoor verdwijnen. De sociale implicaties zullen zeer verreikend zijn (Nostradamus in: Nostradamus spreekt opnieuw. Dolores Cannon). Zij zullen echte vrijheid, gelijkheid en broederschap alsmede een wijs beheer van onze planeet mogelijk maken. Dit zullen de voorwaarden blijken te zijn voor een 2000 jaar lange bloeiperiode van de mensheid in een ideale samenleving. Een samenleving waarin door een onvoorstelbare ontwikkeling

van wetenschap en techniek en het besef van de gelijkwaardigheid van het individu ongekende mogelijkheden ontstaan voor de individuele ontplooiing van elk mens op aarde en daarbuiten. De Waterman- energie zal de menselijke geest werkelijk "verlichten". We staan op de drempel van een grote stap voorwaarts in de evolutie van de mensheid. De stap van de duisternis naar het licht; van het Vissentijdperk naar het Watermantijdperk.

Ter verduidelijking: het Vissentijdperk van de afgelopen 2000 jaar is het enige tijdperk in de grote cyclus van ruim 25000 jaar waarin de mens zichzelf niet kent. Hij staat dan letterlijk zo ver af van zijn bron dat hij het noodzakelijke kwaad van godsdiensten nodig heeft om het zicht op zijn oorsprong enigszins te behouden. Mensen als Christus, Mohammed en de Budha waren als inspiratiebron nodig om als mensheid onze spirituele bewusteloosheid te kunnen overleven. Ik noem Godsdiensten een noodzakelijk kwaad omdat ze op enig moment dé bron worden van de tegenstelling in het denken van de mensen. Onze geschiedenis heeft geleerd dat daar de meeste oorlogen uit zijn voortgekomen. Het symbool van Vissen is treffend; twee in tegenovergestelde richting zwemmende vissen. Vissen zwemmen in het water. Water staat symbool voor emotie. De mensheid handelt in deze periode voornamelijk op basis van emotie. Vissen hebben geen directe verbinding met de lucht. Lucht staat symbool voor het denken en het begrip. In tegenovergestelde richting zwemmend zou je kunnen zien als symbool van de zoekende mens. De mens die de weg kwijt is. Dit geldt vooral voor de mensheid van de vroege tot de late middeleeuwen. In de afgelopen 200 jaar is al de invloed van Waterman zichtbaar.

Tot slot. In het komende Watermantijdperk zal astrologie weer een prominente rol krijgen. Net zoals in de Grieks/ Romeinse beschaving zal de astrologie in de dagelijkse praktijk een belangrijke rol spelen bij het nemen van persoonlijke beslissingen. Omdat de mensheid dan weer weet wat de ware krachten zijn in ons universum. We hebben evenwel nog een moeilijke weg te gaan voor het zo ongeveer in het jaar 2050 zover zal zijn.

Lex van der Velden

September 2007.

Korte omschrijving van de 12 dierenriemtekens.

Ram staat voor: initiatief, daadkracht, voor jezelf strijden;

Stier staat voor: waarden, bezit, behoud en zekerheden;

Tweelingen staat voor: kennis, communicatie, verkeer en handel;

Kreeft staat voor: het moederprincipe, gevoelsbetrokkenheid, geborgenheid;

Leeuw staat voor: wilskracht, eer, leiderschap;

Maagd staat voor: dienstbaarheid, zuiverheid en kritisch, analytisch vermogen;

Weegschaal staat voor: schoonheid, charme, liefde, recht;

Schorpioen staat voor: dood en wedergeboorte, confrontatie en transformatie, (occulte) macht, seksualiteit;

Boogschutter staat voor: visie en meningsvorming, overtuigen, overdrijven, optimistisch najagen van mogelijkheden, horizonverruiming;

Steenbok staat voor: ambitie, status, beheersing, doorzettingsvermogen, structuur, realisme, (wetmatige) beperkingen;

Waterman staat voor: individualiteit, vrijheid, gelijkheid en broederschap;

Vissen staat voor: mededogen, opoffering, devotie en spiritualiteit.